

Az arany, ezüst, briliáns ékszer és a jó svájci zsebóra a legjobb **tőkebefektetés!** Kapható 6 havi részlete is **Tóth** órásnál, Szeged, Kölcsey ucca 7. szám. Nagy óra- és ékszerjavító műhely! 56 Tőri arany, ezüst, régi pénz beváltás!

Szigyártó Albert

A következő felszólaló. A polgármesternek arra a kijelentésére reflektál, amely szerint a külvárosi szerződést az egyetemi építkezések miatt kellett megkötönnie a városnak, mert az új beruházások nélkül a gyár nem láthatta volna el ezeket az intézeteket árammal. A város hatóságának az lett volna a kötelessége, hogy a szerződés betartására kényszerítse a gázgyárat, amely évek óta orránál fogva vezeti az egész várost. Ha pedig a gyár nem tudta volna teljesíteni szerződési kötelezettségét, akkor el kellett volna tőle venni a szerződés alapján az üzemet, de nem lett volna szabad kihuzni a lábából a tuskát. A külvárosi szerződést veszedelmesnek tartja, mert az indokolatlanul milliókat huz ki a város polgárságának zsebéből.

Dr. Fajka Lajos azt indítványozza, hogy a tárgyaló bizottságba ne kiscgazdákat, hanem szakembereket delegáljon a tanács.

Több szónok nem jelentkezik, így Rack Lipót elnök

bezárja a vitát.

A polgármester válaszol. Azzal kezdi, hogy jó svádájú szónokok nagyon elhomályosították ezt az egészen világos ügyet, hogy a felületes hallgató hajlandó is lenne nekik igazat adni. A kérdés nagyon egyszerű. A város negyvenéves szerződést kötött a gázgyárral, amely erre az időre kizárólagossági jogot kapott. Huszonöt év elteltével a városnak megnyílt a megváltási joga a gyártelepre. Joga volt megváltani a gyárat a még nem amortizált tőkeberuházások értékének és az elmaradó haszon megtérítésének ellenében. A külvárosi szerződés sokkal előnyösebben biztosítja a megváltási jogot, mert hasznot nem köt ki a gyár részére.

Kijelenti ezután a polgármester, hogy a városnak 1935-ig a külvárosi vezetékhalózat egyetlen fillérjébe sem kerül.

A tanács javaslatának elfogadását kéri és elismeri, hogy a felszólalók tárgyilagosságok, következtetések, okosak voltak. Kijelenti, hogy a belügyminiszter jóhiszeműen tévedésből nem a város, hanem a gázgyár érdekében oldotta fel a közgyűlés határozatát, bár a város érdekében akarta feloldani. Attól félt a miniszter, hogy a városnak nem lesz pénze 1935-ben az új beruházások megváltására. Ez a félelem alaptalan.

Wimmer Fülöp a zárszó jogán szólal fel. Biedl felszólalására kijelenti, hogy a város felkérheti a döntőbizottságot a világítást korlátozó rendelkezések hatálytalansítására, mert a viszonyok 1924. októberé óta lényegesen megváltoztak. Ugyanakkor a döntőbizottság az egységárat is revízió alá veheti.

— A polgármester urral nehéz polemizálni, mert úgy érvélt, hogy itt mindenkinek igaza volt.

De neki nem volt igaza. A megváltási hír során a polgármester ugyanazokkal az elfoglalt döntőbírákkal becsültette föl a gázgyár értékét, mint akik az egységárat is elfoglaltan állapították meg. Még ma is be lehet bizonyítani, hogy a gázgyár akkori fölszerelésének értéke meg sem közelítette az 50 milliórd koronás becsértéket.

Indítványát fentartja és kéri a közgyűlést, hogy a tanács javaslatát ne fogadja el, hanem rendeljen el új, előnyösebb szerződés megkötése végett új tárgyalásokat. A gázgyár technikai csődbe került, amikor a külvárosok világításáról volt szó. Most a gázgyárnak 1640 pengő napi rezsije van és 14.000 pengő a bevétel. Kéri indítványainak elfogadását.

Dr. Kormányos Benő indítványát visszavonja és a tanács javaslatát fogadja el.

Dr. Lippay Lajos fentartja indítványait.

A szavazás

Rack Lipót ezután fölteszi a kérdéseket és elrendeli a szavazást.

— Először a tanács javaslatát teszem fel szavazásra.

— *Euvel vége is lesz!* — mondja Wimmer a tisztviselők felé mutatva. — Itt vannak a tisztviselőink!

A szavazás során

a tanács javaslatát 35 szóval 6 ellenében elfogadta a közgyűlés és az összes ellenindítványokat elvetette.

Félnyolc órakor ért véget a gázgyári vita. A bizottság tagjai haza készültek, de az elnök kijelentette, hogy folytatják a tárgyalást.

A közgyűlés a külföldi ösztöndíjakra vonatkozó miniszteri leirat tudomásul veszi, elfogadja a rókusai iskola eladására vonatkozó szerződést, amelyet a tanács a püspöki hatósággal kötött. Az iskolát a püspöki hatóság 160.000 pengőért vásárolta meg.

Kimondta a közgyűlés, hogy az új óvodák fentartási költségeit a jövő évi költségvetésben előírja.

A polgármesteri előterjesztéseket is elfogadta a közgyűlés.

Tíz perc sem telt el és már

az indítványokra

került a sor. Gárgyán Imre a bortermelés megkönnyítésére vonatkozó indítványát a ta-

nács javaslata szerint fogadták el. Ugyancsak Gárgyán Imre indítványára kimondta a közgyűlés, hogy az Aigner-telepi iskolához vezető út rendbehozásának ügyét a szakbizottság elé utalja azzal, hogy a tanács szeptemberben terjessze be javaslatát.

Dr. Szivessy Lehel

a temesvári vonalon fennálló vizumnehézségek megszüntetése

érdekében terjeszt elő indítványt. Elmondja, hogy a temesvári vonaton siralmas állapotok uralkodnak. A helyzet az, hogy míg a csabai vonalon nagy a forgalom, ezen alig utaznak. A vizumdíj több, mint amennyibe a jegy kerül. Kéri, hogy erre az anomáliára nyomatkosan hívja fel a város a kormány figyelmét. Indítványát a közgyűlés egyhangúlag elfogadta.

Balogh Lajosnak az adóvégrehajtók megrendszabályozására vonatkozó indítványa volt az utolsó, amely fölött a közgyűlés napirendre tért.

Póttárgyként elhatározta legvégül a közgyűlés, hogy a Somogyi-telepen épülő új iskola költségeihez még 7500 pengővel hozzájárul.

Az ülés hét városatyja jelenlétében nyolc óra után ért véget.

Nagygyűlés a szegedi gyermekjátszóhelyek ügyében

A polgármester ígérete

(A Délmagyarország munkatársától.) Egészséges és multhatatlanul megvalósítandó közérdekű tervet kopogtat dr. Regdon Károly évtizedek óta a városi törvényhatósági bizottság ülésein: a gyermekjátszóterek létesítésének kérdésével. Miután kultuszminiszteri rendelet kötelezi immár a hatóságot a játszóterek felállítására. Regdon Károly és néhány lelkes gyermekbarát péntek délelőttre gyűlést hívott egybe, hogy a játszóterek ügyét a társadalom széles rétegeinek bevonásával meg sürgesse.

A gyűlést, amelyet a belvárosi elemi iskolában tartottak meg, Tietze Miksa ezredes nyitotta meg igen gyérszámú hallgatóság jelenlétében. Dr. Regdon ismertette a kisgyermekről való gondoskodás nagy hiányait Szegeden. A város külterületein lévő nagyszámú alkalmas terek kihasználatlansága mellett ismertette a külföld nagy áldozatkészségét a gyermekkel szemben. Az országban Budapest jár elől a jó példával. Ezen a nyáron 120 játszóteret létesített. Baja városa szintén áldoz ezen célnak, a város szívében fekvő, örökség útján nyert ugynevezett Déry-parkjának egy részét gyönyörűen berendezett, játékokkal ellátott gyermekjátszóterré alakította át. Temesvár már 1878-ban állított fel gyermekparkot, Szegeden pedig nincs a gyermekeknek egy talpalatnyi kis szabad, gyepes helyük, ahol örök molesztálása nélkül játszhatnak, futkoshatnak. A legnagyobb a hiány és legrosszabb a csöpp gyerekek helyzete Alsóvároson és Mórban, éppen ezért

a Szabadság-téren és a Kolozsvári-téren kellene legelső sorban felállítani a gyermekjátszótereiket,

amelyeknek mindegyikében hatóságilag alkalmazott óvónő vezetné a játékot és felügyeletet. A Belvárosban a Stefánián lenne a gyermekjátszóhely. A gyermekjátszóterek részére történő térrendezések egyébként is halaszthatatlanok — mondta dr. Regdon —, mivel ezek a terek lesznek a külvárosrészek kulturális központjai, amelyeken kulturális foglalkozások, könyvtárakkal, olvasótermekkel, kerületi előljárásági hivatalokkal, tanítói lakásokkal.

A nagy tetszéssel fogadott előadás után dr. Pálffy József a város nevében csatlakozott a

mozgalomhoz. Bejelentette a hatóság hajlandóságát a gyermekjátszóterek létesítéséhez és kérte az egybegyűlteket, hogy propagandakal segítsenek a hatóságnak az eredményes munkában. Még két-három felszólalás után Tietze elnök felolvasta a határozati javaslatot, amely szerint a nagygyűlés megalakít egy állandó bizottságot az ügy napirenden tartása érdekében és szombat délelőtt deputációt küld a polgármesterhez.

A küldöttség a kitűzött időben meg is jelent a polgármester előtt. Tietze ezredes átadta a memorandumot, mire a polgármester kijelentette, hogy a legközelebbi jövőben megkezdik a gyermekjátszóhelyek létesítését.

Magyar győzelmek a magyar—osztrák uszómérkőzésen

Bécs, június 30. A magyar-osztrák uszómérkőzés első napjának eredményei a következők:

400 méteres gyorsúszás: 1. Tarnody Géza (Eger) 5 p. 25.6. 2. Wannje András (Szeged) 5 p. 28. 3. Urterberger (Ausztria) 5 p. 51. 4. Rödiger (Ausztria.)

3x100 méteres vegyes staféta: 1. Magyarország (Kövesi Ulrik, Csala, Gáborfy) 3 p. 40.8. 2. Ausztria (Schäfer, Nassau, Goldberger) 3 p. 43.2.

Műugrás: 1. Staubinger (Ausztria) 167.32 pont. 2. Vajda (Magyarország), 3. Nagy Károly (Magyarország), 4. Billig (Ausztria.)

Az első nap Magyarország vezet Ausztriával szemben 22.12 pontarányban. A versenyt holnap délután folytatják Budapesten.

A magyar-osztrák hölgy uszóversenyben Ausztria győzött 28.17 arányban. A 100 méteres gyorsúszásban Sipos Manci 1 p. 18.2 mp. alatt magyar országos rekorddal első lett.

A vízpolóban Magyarország B) csapata Ausztria B) csapatát 9:1 (4:3) arányban győzte le.

**Színházjegyet
Délmagyarország jegyirodája
elővételi díj nélkül árusít.**